

Zjednoczona Pangea

Bardzo możliwe, że [...] nie jesteśmy już obywatelami [i obywatelkami] żadnego konkretnego państwa. W głębi duszy nosimy kraje, w których przyszliśmy na świat, tamtejszą chaotyczną różnorodność, rzeki i góry, lasy, sawanny, pory roku, śpiew ptaków, owady, powietrze, pot i wilgoć, błoto, hałas miast, śmiech, bałagan i zamęt.

Achille Mbembe, *Polityka wrogości*, 2016

Biorące udział w wystawie artystki i artyści podsuwają pytania, które pomagają uruchomić wyobraźnię ekologiczną. Jak prototypy powstające w sztuce mogą uczyć odpowiedzialności za niewidoczne cierpienie zadawane innym ciałom? Czy logika użyta w przemysłowej hodowli zwierząt może doprowadzić do podobnie przedmiotowej produkcji życia ludzkiego? Jaki potencjał ekologiczny mogą mieć skromne działania, np. czyszczenie podłóg starymi ścierkami i sianie rzeżuchy w przestrzeni publicznej albo spotkanie grupy kobiet odkrywających wspólnie ciężar patriarchy? Czego możemy nauczyć się od ludzi żyjących w zagrożonych wyniszczeniem tzw. kulturach rdzennych i ludowych? Jaka byłaby wartość towarów, pieniędzy i pracy w przyszłości pozbawionej perspektywy wzrostu gospodarczego? Dlaczego granice, strefy i terytoria dzielące Ziemię są fikcją i będą zawsze nieszczelne? Prace artystek i artystów połączone w przestrzeni wystawy tworzą esej, którego materia jest ludzka uważność i wrażliwość na współzależność różnych form życia.

Użyteczność w produkcji i konsumpcji, granice państw czy hierarchie gatunkowe – to kategorie przy pomocy których zbyt długo grupowano różnorodne ziemskie mieszkanki i mieszkańców. Tymczasem potrzebujemy obrazów, pojęć i uczuć zdolnych do wyrażenia bardziej złożonych relacji, jakie nas i łączą, i dzielą. Podstawą poszukiwań wspólnoty jest świadomość kruchości i plastyczności życia przecinanego i poruszanego stale przez innych – przez innych ludzi, organizmy, maszyny, ekosystemy. Nałożenie intymnej skali gospodarstwa domowego na rozległą perspektywę planety tworzy filtr do patrzenia na te relacje. Być może pozwoli on spojrzeć na nie z troską, czyli z odpowiedzialnością za własne miejsce, władzę i przemoc w zbiorowości i środowisku współdzielonym z tymi, których często możemy jeszcze nie znać.

Artystki/artyci: Agnieszka Brzeżańska, Alan Butler, Carolina Caycedo, Czekalska/Golec, Agnes Denes, Anetta Mona Chişa/Lucia Tkáčová, Diana Lelonek, Agnieszka Kalinowska, Tamás Kaszás, Teresa Murak, Christine Ödlund, Artavazd Peleshian, Jerzy Rosołowicz, Alicja Rogalska, Sin Kabeza Productions (Cheto Castellano & Lissette Olivares), Zhou Tao, Mona Vătămanu & Florin Tudor, Monika Zawadzki oraz Dobra Borkała, Edyta Jarzab.

Wystawa przygotowana we współpracy z Edith-Ruß-Haus für Medienkunst w Oldenburgu, jest kolejnym etapem rozpoczętego tam projektu „For beyond that horizon lies another horizon”.
kurator: Joanna Sokołowska